

עירית אבני כהן

חשבון פשוט

מסת האם עשויה גבישים זעירים,
 דאגות מתארכות, ידים, וזמן.
 על מפת הדרכים אני משוטטת
 בין המקרא לקנה המדה.
 לפעמים אמהות מתגעגעות לשאר העולם,
 אני כותבת ברבות, אבל זו אני שהתנדבתי להיות.

נקפיד ביציאת הרצפה,
 לשמים שמִיִּשְׁהו אחר ידאג,
 על הכְּבִידָה נִשְׁלֵם בְּנִקְדוּת.
 תִּכְף יִגְבִּיהו פה קיר וסך הכל לתשלום -
 שני מאורות, שְׁלוֹשָׁה ילדי לכת, אחד אלהינו.
 בחשבון זה חֲסֻכָּת -
 כנפים

עמודו

את שביל הכניסה הזיוו מהשביל,
 הדקו את האספלט למשבצות
 ובחשבון פשוט הדלת התמזגה לקיר.
 כל נסיון חדירה יתקל בקול ענות תלוש משקוף.
 כבואתי על הסף שנעלם לצלקת - מבואת גופי חשופה.
 צריך להגלִיד מבית אני אומרת לה,
 ומחפשת את קוי המתאר של הצל שלי
 שהכתם על אם הדרך.
 נמלה גוררת תרמיל מפונצ'ר,
 אור אחרון שלא יודע לשחות צועק הצילו
 ואצל השכנה, אנגלה מרקל מגרמנת פרישה.
 ארץ עיר חי צומח דומם.
 עמודו.

הילדים צריכים ללכת לישון,
 נכנס? אני שואלת ונותנת לאפידרמיס להוביל